

האשה פרק שמנוי פסחים

ה א מ"ג פ"ג מס' מלכומד ק"י קולא: נס ציון מה רוגה בצעת שמייטה עניין דמי נס זילרט בצעת שמייטה ו ב סס מלכומד ענאל גוריון טופי חנוך מלך אלה ג סס קולא ח' ג ד סס מלכומד י' טהרת לובית מ"מ. פ"י מסות דסק טהרת לובית מ"מ לדמייטם וכלי קים ניש טהרת סס מלכומד י'

הנורות הב' ח' (נדפס דף נ'), והס מטה מלך וקיין מלכילד פקח שולן למנוו נמי ליקנו ושות קומי' דלאן זז מקא: (ט) נאי' מגנין לאן כלשהם לו צדיקים סקוק לדרכו נ' פ' נא' ישראל אל נפי' ספין:

דומיהם דצלויות ונכילות הרבה כל' ג' מונך מון ובותו סלי: על ידי בנו ובתו הקטנים. צפ' ק' לב' מ' (ק' ג') גני מיל'ה טרכ' למלון למלמר לדלן קמן קמן ממס קול גול וכטמוך על זלמן אצ'ז'ו וסו קמן סכל ע' כ' קמן ממס מליחמי' בין מליחמו בין זלמן מליחמו וועלט מליחמו למילין נסמן סיינו לדלמי' נון וגולדיס סמולין על זלמן צידס נחמתה טפ' סמולין בוי. קמ' ג' טפ' ס��מ' ליין לאטמונו לון קל מימי' גודל מוס לדלמי' נסמן צידס מותניתין ברקפר' אהדרי'. ליין לפ' דקפל' סלון כל' קמד רונה נסננתה לת' קפיו ולך קפילו מלון גון יון ליל לד' מטפל' סלון ייגנס גס חלק קפיו ה' כ' כל' מל' צבאתם עלי' וכי א' סטומט טום סצ'ו איאגא חלוקו מעדנו ונל' ייגס מלן

רביינו חנאנא
 אמר ר' אלעדר מא דתיכיב
 להלכין גמנס ריבס ואמרו
 לאו וגעה לאו הר' ואל
 בירת אולא עיקר וורו
 מדרכיו ונלהבה באחרוחו
 כי מתרגץ גזע והורה
 מרוגני' והמ ששהטו עליו
 אפטוטרונן אליל מוקם
 השוואת שמי' טב בריריה
 אמר ר' יורי לא לבית כלכל
 מקומ. בגין מעדתו בין בעיל
 בהרתו. גאנני נמי היר השה
 לבתיה. מלמד שארם שודת
 על ידי בו ובו הנקינט
 וועל זיין' עבדו ושפהחון
 הצענינגן בגין מעדתו בין
 שאלו מעדותין. ובל' משיחן
 ושחת בגין עיליז'ן גאנן
 בשבל בין חוץ גאנן האשה.
 ואוקומנה חוץ גאנן האשה
 וככל (ונבותה) גאנדז'ן
 שכילוין' מהותה. ההאה
 בירן שטוחה לעצמה.
 אען' שא' אליאת בירשען,
 השיטטה להעזה גאנן לך
 מירוחי גודל מהה. עבד של
 השוועת'ה. סמ' אול
 גאנדז'ן. ומונת' קפדי
 השופתי' אהדרי. קפדי
 לשוא משיח היל' ייתר של
 ובן מגונת קפדי של
 אליאנון לאיל' חילוק
 בבלבד לא אייל' משיל
 שעידם. ומונת' קפדי
 אהדרי. ביריריא דקנוי
 יאלל' ממי' שווא' רוצ'ן,
 בשיטחין דלא לא
 אהדרי. כי שחיינו בעד
 והצעין' בין הרוין. במשנה
 וארשונה הניה עבד את הרו
 ים אחד. לא אייל' לא משיל
 לאו משיל כובנה. אבל
 במשנה אחרונה דקנוי
 צעמו כי היר הייה הוא.
 וכפי' ועוד דמי טממי' ענד
 הימליך מצל עטמו קרי מנטה למלוכו
 לדלעטו ודי' לאשנות קרי מלך רנו
 קרי נלהם די' חונס נך כל מלך מילו רוּסָה
 סקונטרכם לסקפוי' סכל מלך מילו רוּסָה
 צ'ילינס קלוקו מלך חמ'יווב' וטומט קרי
 עעל מלך חמי'ו וטוקו שמ'פיו' קרי
 מוקפלד קס' הילל מלון מסלו ולקר
 קרי ענד גאנן לילל' למנטה למלוכו קרי
 משל עטמו: **ו' ליש א' שפחה אינן**
יבול. ואס' מהלמיה' ולמי' עטקה דפלו
 וויזו' (גאנדז'ט) וולדקה לאו לגל
 יי'ו' קס' (גדלים גאנן) ו' מטוס לדלא
 דליליכ' עטקה ד' לחטפער לא' גאנדז' וועל' ח
 דנטמלה' נטל' מעיקך לאו ולן
 מוקמי'ס עטקה גאנן גאנדז' וועל' ו' מ'
 יומנילו עטמו גאנדז' עטלי' ויסס
 מומטל' בטפחה ו'יל' צומן דלאן סייגל
 נויאג דלא' נמי קרי נויאג ענד גאנדז'י'
 עונדו הונכו' **ו' לדלקו' למונרו גאננו**
 בענד עטלי' קלטממי' צפ'ק דקאנזין
 (ד'ג': ככ':) ו' מ' טה' מיל' בטפחה ווילס
 בת' מוין' ו'ל' דלאי' גאנדז' ו'ל' ענדז'ת
 וויאטמאט' גאנדז' מילו' וואס' מלמיה' וס'ל
 ממומלה' דממולו מומטל' בטפחה דפלך
 סטטמאל' (אס' ק' טפ'ן) לממר' עטלי' מילפון
 יט'ו'ליס' ממוליס' ליטא' גאנד' מילו'
 איזן קמי' גאנדז'ות' ומנטמאנס גאנד' גאנט
 לר' ס' דלאן (ט' מ' מ' ט' לאלטומס מומליין
 לאטפער דלחטקו' נט' ד' לדלק' וועומד סט'
 עט'ו'ם דע' פט' (ט' פט') למילומת' ומיניס' מרגלן
 תא' נט' נט' לאטפער דהאמ' קרי נמי' גאנס' מיניס':
טופין

שְׁמַעַת מינה ייש ברורה
דצטולמל נעלן מה
היא הוכלה כל גלענ'ג דס' מ'
ויזה צבעת צבעיטה מל' קמעה
קמלס זאר פטייט טפפלונג: אקלרו זיט.
מכמה מלנו צווח מה: של קמלוליא סדלה דילמאק ודית לאל דיעתק
קמלס זאר פטייט טפפלונג: אקלרו זיט. מקום מושב: יוס
זילענ'ג. יוס ניינטן ממוגנערין וקליל ליאו יוס כיילית גראטה:

המורים ויעמכו בתרזה⁶ על א'יקלע לפורמבריהא קירבו ליה טירינה דתמרי אמר להו כמה כי הני בוזוא אמרו ליה תלת בוזוא אמר מלא צנא דודבשא בוזוא ובבלאי לא עסקי באורייתא כלילא צערוhow אמר מלא צנא סמא דמותא בוזוא בבל ובבלאי עסקי באורייתא ואמר ר' אלעד מא' רכחיב¹ והלכו עמים רכבים ואמרו לנו' ונעהלה אל הר ה' אל בית אלהי יעקב וגוי' אלהו יעקב ולא אלהי אברהם ויצחק אלא לא אברהם שחתוב בו הר שנאמר² אשר יאמר היום בהר ה' יראה ולא³ ביצחק שחתוב בו שדה שנאמר³ ויציא יצחק לשוח בשדה אלא ביעקב שקראו בית שנאמר וירקרא את שם המקום ההוא בית אל א'ר יהונן גדור קבוץ גליות כוים שנבראו בו שמיים וארכן שנאמר⁵ ונΚבצוו בני יהודה ובני ישראל יהו ושמו להם ראש אחד ועליו מן הארץ כי גדור יומן ירעאל וכחיב' ויהי עבר יהי בוקר יום אחד: יותם ששהותו עליו אפטוטרופסן וכו': שמעת מינה⁴ ברורה א'ר זירא⁷ שה לבית מ"ט ת"ר שה לבית מלמד שאדם מביא ושותח על ידי בנו ובתו הקטנים ועל ידי עברו ושפחו הכנינים בין מדעתן בין שלא מדעתן אבל איןו שוחת על ידי בנו ובתו הגדולים ועל ידי עברו ושפחו העברים ועל יד אשתו אלא מדעתן תניא איזיך² לא ישחות אדם לא על ידי בנו ובתו הגדולים ועל ידי עברו ושפחו העברים ועל יד אשתו אלא מדעתן אבל שוחת הוא על ידי בנו ובתו הקטנים ועל ידי עברו ושפחו הכנינים בין מדעתן ובין שלא מדעתן יוכלו' שוחחו ושחט רבן עליהם יוצאי בשל רבן ואין ויצאי בשל עצמן חוץ מן האשה שיכולה למחות מאין שנא אשה אמר רבא אשכה וככל דדמי לה הא גופה קשייא אמרת חוץ מן החאה שיכולה למחות טעםא דמחי נפקא בשל בעלה והא קרני ררשא ולא על ידי אשתו אלא מדעתן הא סתמא לא נפקא מאין אלא מדעתן לאו אמרין אין אלא בסתמא לאפיקי דיבא דammo לא וזה כולם שוחתו ושוחת רבנן יוצאי בשל רבן יונא סבא לר' ג' תנן עבד של שני שותפני לא ייאלבל מישל שניין והתニア רצתה מזה או כל אל⁴ עיניא סבא ואמרי לה פחיה אוכמא מיני ומינך תסתהים שמעתרתא מיתנתין בדקפדי אהדרדי בריתיא דלא קפדי אהדרדי: מי שחציו עבד וחציו בן חורין לא יאכל מישל רבנו וכו': מישל רבוי הוא לא מישל אלא אכל מישל עצמו יאכל והא הניא לא יאכל לא מישל ולא מישל רבוי לא קשייא כאן כמשנה ראשונה כאן כמשנה אחרונה רתנן⁵ מי שחציו עבד וחציו בן חורין עובד את רבוי יומם אחד ואת עצמו يوم אחד דברי בית הלל ביה שמא אומרים תקנעם

(6) מניית ט' צ' (5) צ' מוספות נקראות לא: ד' ל' מ' נולן ו' (6) נולן ו' נקמן פ' (7) נקמן פ' מוספקת פ' (8) מינימאל פ' (9) מינימאל פ' (10) מינימאל פ' (11) מינימאל פ' (12) מינימאל פ' (13) מינימאל פ' (14) מינימאל פ' (15) מינימאל פ' (16) מינימאל פ' (17) מינימאל פ' (18) מינימאל פ' (19) מינימאל פ' (20) מינימאל פ' (21) מינימאל פ' (22) מינימאל פ' (23) מינימאל פ' (24) מינימאל פ' (25) מינימאל פ'

- תורה או רוח השלים
1. והלכו עמים רבים
ואמרנו לנו בעהלה כל
הה יי' אל בית אלהי
עלך וירוט מרכבי
ונבלך ובארחינו כי
מצחין תא נוראה
מי מירושלים:
- ישועתו ב ג'
2. ויקרא אברהם שם
דפקולם הוויא יי' קראת
אשר אמר הים בדור יי'
קראת ברשותיכם כי כב
3. וצאי עזקה לשפט
בשדה לנצח ער ורשא
עקי ורא ורזה גמלטס
אבאים בראותיכם כד סמ
4. ותקראת שם קדשו
ההוא בית אל ואילו לא
שם העיר לאשאנע:
- ברשותיכם ח י'
5. וכנקבנין נני תזרקה
ובגין ישראל תזרקו ונסמו
לכם בראש אדר וצול זום
הארץ כי בודך זום
יעירומתך ב ב
6. ויקרא אליהם לאור
סוס ולחישך קרא לילה
וידי עבר וידי קרא בקר ים
אתה בראתיכם כי כב
7. דברו אל כל עדת
ישראל לאמר בקש רב
לזרעך היה ורקי וקחו
איש לה בית אתה
לבית שמות ב ב'

מוסך ר' שי
דהMRI. געט שעןן מון
(תנייתו). ובבלאי לא
שסקי בראמיינר. כלונע
יעילן צו נטענער ממל דאס
לן מומין לואן ווילן זיין
(עמ'). צעררו. צאלטיג
דלאמיין (ענין?) או (עמ')
מצחן ומאלטיג (תנייתו)
מלא נכא סמא
(עמ'). מליא בוזא
דמזרואן דבוזא. שטנץ
טלטוקין קומו צוילן קולען
מן לאכיס ווילען זיין
(עמ'). פתאי. ליל מלך
(ברכות) פעל גומצן
כל צהארן הו (עמ') עזיז
יעי פוטומע דע מיכס
הוממן. שטנץ מה
לונקס. קלומן דע טה
גינז ותדר זטוויס זיין
(כינמתה). כוכטעל זיין
יניך צאנטערן קומען. מילנא
טיטולווען דעלל מושע
הכטנס גולדזינר (עמ') דלק
מיין וגינק תסליים
שגענותא. לולמע על לי
וועל זיך מפלטס קומטערן
של צו זיך זיך (עמ'). צו
שהציז עבד וחוציז בן
חוירין. גאנן אס אס' צו
ווע' צ' אספאנן ואהערן קומען
קמ' גאנגן גאנגן (עמ').

האשה פרק שמיני פבחים

מסורת הש"ם

(ה) [גְּנִימָתֶלֶם] (ג) "הַתָּה,
 (ו) [קְדוֹשָׁתְךָ כֵּבֶשֶׂת] (ז) וְאַלְכָלָה
 (ז) (ט) רְאֵמָתְךָ (ט) סָבָבָה
 (ט) [מְדֻבָּרְתָּה נְגִיטָה] (ט) נְחַטָּאת
 (ט) [עֲשֵׂה וְתַּמְמִינָה] (ט) זְמַרְתָּה
 ד"ס וְתַּמְמִינָה: זְמַרְתָּה:
 ד"ס וְתַּמְמִינָה: זְמַרְתָּה
 בְּזִוְינָה וְתַּמְמִינָה: זְמַרְתָּה
 בְּזִוְינָה וְתַּמְמִינָה: זְמַרְתָּה
 ל"ט רְאֵמָתְךָ]

תורה או רשות

הגחות הב"ח

**הגהות מהר"ב
רנשבות**

מופך ריש'
 התקנתם את דברו. סלחנו
 מכל לולות (๓๖) כל
 מקומו יכו מלן טה ואנט
 מוקמו ספוד צבון קהן
 מוקם מנטש מעמן (๓๗) בוגרנו
 מוקם נפניא וטבש (๓๘) בוגרנו
 (ב). לישא שבחה אינו
 בורל, ומפני מה כל הדריהם
 שנ-ו-ומען ייסס קדמת
 ו/or (๓๙), לישא שבחה
 חוריין אינו בורל. מפני
 לא בעזוען עז (๔๐), לא ל
 תחזר בראה.
 ספקה (๔๑) מה מהן לנו
 גליל גליל גליל גליל גליל
 (๔๒) יול סולק גל גל גל
 מטה פלאו ליטו קלייקם גל
 יהומה כה קה במאן גל גל
 כה טב, גליה (גוטין ๔๓, ๔๔)

מוסך תוספות

א. אבל עבד כשיוחה בן
חורון כי זיקרים. מיל' י'צ'
ב. בראשון רדמתו
לא שמעם אונאות להכנה
אלא אשן לחשתחה
טומ טומ. טומ. טומ.
דרקמי טומ. טומ. טומ.
הי' ור' שרא לאכילה דודם
וזויה, וזה פוטול דפסח
כמו גמא ביגל בעזח
מהם תנערוין, יהוינ עי' עי'
איתן לן לימיור ... ס.

העפשה כלום מן הכלוחו נו: ווּמָעַם לו
לעפשה אפקה היו יכול לדוד מילוט מסוכן
לו יסיה קדש לו יסב מיטמן ממה:
לנו ממנה ותועג לדרגן נמלנה לדין
לטם פלאס ליס עלייה מקה: יהלן מן
כלהן: ואסני יקלה: אלה מה
המר לו לנו. ספיקת נו גלי לו טולנה
ער-חבר: צוילן צוילן צוילן ברבר

לְלִילָה: אַלְכָה רְכוֹ מֵהֶם נָמֵל לוֹ. וְחַס
כָּבֵד שָׁמְטָה הַקְרִינָה: אַיִלָּס יְהוּ אֲנוֹ נָפְתָּח
פְּאַרְפָּה. דָּלָן דַּעַתְּנִים וְדַעַתְּנִים
וְזַיְן פְּסָמֵד נְמַלֵּת חָנָן נָמָנוֹו: וּפְעוּרָוִו
מְפַסְּד אַזְיָן. דְּקַרְמָעָה וְקַיְמָקָשׁ מְעַלְמָה
סִיחָן חָלָה נְחַמְּדָה וְמַדְבָּר הַמְּאַמְּרָה וּקְמִיָּה
סִמְמִית גִּלְעָן: גַּמְלָה וְסַפְגָּה יְהוּ נָמָנוֹו
עַל צַיְדָה פְּשָׁחִים נְהַקֵּד. נְמַכּוֹל בְּצֻעָם
הַלְּלָה מָלָה מְתָס צִירָעָה דָּלָן גְּדִירָת
וְלִי כַּעַד נְמַיְמָל לִילָמָם בְּצֻעָם סִמְמִיתָה
וְלִי בָּרוּךְ הַוְּרָבָה נְגַדָּה הַלְּבָרָה. קְרָבָה

ה' שמן קת לכו ענ' סי' פמיטס
ולבו סמך עליו סי' ימלל מין
שליחון: במלך ומלאכה. צמלוין עט
עדליין ווין מקפליין עט שעדליך
ה' גליהס ה' טנליהס ה' נילך ה' כלהן

ה' נלעטן ל' מוכמו ומליך בכלי
נחתן: ט' ג' ואטניין אין ממן על צני
פומיס להחד ומעהה פמלך ומלה
כו': צ' צי פומיס. ג' טעלס: לנו
ואתלו אס פמלכה. קאילו ומוכמא
סיטלא: איזען קלה. מלטערן צהן
מקפידין הא גדי הא טעלס: הא נול
נהלן הא טיש גראט ממען צנטצטו
עליו גדי וטעלס גע ייכל גע מון
סראטן וולן מן קאצי דליך דקיפי
גע דיעז צסי ייחד לי: סטטואַה.
להה מנטנאה לרײַס מאטנאלין במנגן
ויציקטו לנומל צשיי סטוריון סטמלה:
ז'יס פומעטאַיס רוסח אוֹ זונן:
לולוּ נוממאות ברוחמן הו בזונן:
ז'וֹרָאַד, ז'וֹרָאַרְבָּרְגָּעַן, ז'וֹרָאַרְבָּרְגָּעַן

שלהן נו מקנס יהלומת דהה נו מני
למיינר גדי צלו וטלה צלמייס אונס
טלה טמל לי רצוי טלה צלו וגדי⁽⁹⁾
צלמייס קדמפליך נקמן (9) (ס mammunah)
צעליכלו דקוחה הילע נמלועויסו גמלומו
סילנא מסוט פפק פעם ומך מייעיסו
צלמייס הוּא (הוּא). נו דנטפיטרו⁽¹⁰⁾
מפעם צי הילע צצחט רבנו נומאל
ויליקם צי סלמייס מה להר נו הילע
בצעמ זויקס עדיין סוו זוכר וויס
הפסר נבדר חוץ צל רב וויזס צל
עדז דכלי היוזליך דס נקס הילע
היוזליך דהה דיעיש מנויו דיעיכו
וְמִיעַן. דכלי היוזליך נו הילע כליכם
בכדר היוזליך דהה נו דיעיש מנויו
הרבבי. ניגת תומי בתקבון. בתקבון

מִקְנָסֶת אֶת יְבוּם שְׁלֵמוֹן
מִקְנָסֶת. מֵהַ מִלְחָמָה עֲלֵיוֹן
בָּה דְּכַמְתִּיכָּה (דְּכַמִּיסָּה כָּא
מִהְנוּן' אַפְאָגָן גְּדוּלָּה

ת רבו ואת עצמו לא הנקנתם לשיאנו יכול שבר חיזיו בן חרין לשיאנו יכול שעדרין חיזיו עבד יכטמן נברא העולם אלא לפניה ורכובו א"א תוחו בראה (אלא) לשבת יצורו עני תיקון העולם פפין את רבינו בן חרין וכותב שטר על חמאותו כביה שמאיו ו בית הילל להורות כביה האומר לעבדו צא וחוזט עלי אשר אמר גדי איכל שחחת טלה יאכל שחחת טלה יאכל מן הראשון שכח מוה אמרו רבי יוסי ויאממן צד עשה ישחט טלה וגדי ויאממן מר לי רבי הטלה שלו וטלה של ואמר רבי הטלה שלו וגדי של שכח אמר לו שנין יצא לבית הרשיפון אלעלשות פסח שני: גמ' פשיטא איכל ע"ג דריגיל בטלה שחחת גדי אף על גב דריגיל בגיןו ⁽⁶⁾ שחחת גדי מן הראשון והוא תניא אין נמנין סחרים כאחד מתרניתן במלך ומלבון אין נמנין על שני פסחים כאחד ומלה שאמרו לעבדיהה במלך ומלבון

הא יאכיא חד דלא נפק משומד דלא
ח קא מײַתִי חולין לעורה דארבעו
ז נמצא פסח נאכל שלא למונוי
נימא אי דידי בעל מום הא דיין
תי השטא נהיוי שלמים לא אפשר
הא איכא חד מיטיב לערער און
הא איזוק רם לא הווח זיין
אבריריא חמסה שנתערבו ערورو
כלוי יוצאי לבית השרפָה ופטורי
א שטערבו לפני זוקה חביבן לעשו
היא מאן דטני אבריריא אביכיל
בדבר הווח לאכילה קמי שמיין
נשתערבו לארח זוקה חביבן דבעידנא
אבריריא דטני זוקה חביבן דבעידנא
הא איכא חד דלא נפק משומד דלא
ח קא מײַתִי חולין לעורה דארבעו
ז נמצא פסח נאכל שלא למונוי
נימא אי דידי בעל מום הא דיין
תי השטא נהיוי שלמים לא אפשר

כופין את רבו. נחליא שפמהlein כופין מה ליב
ליכאו צה מניג פקך' ריין מוס דאכטיך
מקיס כוון למ' מייקינס וו'ת למלה' כופין וכו' ומול
זאנזיל עיזיכ קביזו בנטמאנר בעזנו זונדר גאנזאך יי

כל מימי (כל מימי דף מו:) גני ר' ל' סטראילר עכזרו מירא לדריס אליין: וחתנייא אין נמנין על שני פכים באהד. פירס צקונינעם דכליימן נפניא דלען נפניא ולג מי' לפנו' דממיינען קאנכ' דיט נפניא לדסן קס' ליס נמיינע מליהא צוינע מל' ול' וו'ת ומלהי גל' ממי' דכליימן קאנכ' סטמנ�ע על' ב' פאמיס כל' וו'תס וו'תס גל' יאל' מאיניאס האן' ממיינען כטטמנ�ו ווא האל' ווא לדעטו על' קלאהן זיל' לדממי' קהנער ולחאן' סטטט�ן ב' חיל' פ' סטט�ן עלי' נטסוק': **במלך** ומלהה. ציט נס' רוז מענדיס וו'ת קפדי' לה גדי וו'ת טעל' הא' סמן' לה' חמוץ: **על** מנת שאין לדרבו רשות בו. ולממן לדמיה נפ'ק' לדזען' (דב' כב:) לקי' רציה עד' ציטן על מנת צוינע צו לממיות גע' פלאס ציטן לו צוינע צו מומט פפח: קמי' שמיא נהייא. פ' פירס וו'ת פקיל כל' קס' קוינע ול'ינו גנוג' סטראילר:

צאו ושהחטו עלינו את הפסה ויצאו ושחה את המלך אמר להם לכו ושאלו את המלך להם לכו ושאלו את ר"ג בא ושאלו את ר' קליה עליהם יאכלו מן הראשון אין לה לא נא שוב פעם אחת נמצאת הلتאה בבית הפסה כולה באו ושאלו את המלך אמר להם ל' את המלכה אמרה להם לכו ושאלו את ר' להם בית המתבחים רוחה או צונן אמרו עלייה כום של צונן הילכו והטלו עליה כורה הסעודה כולה נמצאת מלך תלוי במלכה ובדרביה וכל הסעודה תליה בר"ג: שכח מה שאמר קנה רבו אמר אביי הולך אצל רועה הרעה דרביה ומKENLI ליה חד מניינו על מנת ששאמר לו וכו': אמר אביי הלא שנו אלא שדים הוא חזי לאכילה אבל שכח לפני זורקה וחיבין לעשות פסה שני אייכא דמתני לה פסחין זה בוה ונמצאת יבלת באחד מהן מלעשות פסה שני אבוי לא שנו אלא דאייריך דס מיהה הוה חזי לאכילה אבל פסה שני מיאן דמתני אמרתני" ב"ש אמרתני אמרתני לא כיון דברשרין נינחו דאי אמר גלא אמר מר ופטורין מלעשות פסה שני ויאפשר הibi לעבדיו ליתוי כל חד וחד פסח שני מניינו עבדיו להו ליתוי כולה חד פסח האי מא ניתוי כל חד מניינו פסחו וניתנו והתא ניחוי פסה ואידידי תם האי דאי

י א מ"ז פ"ג משלמות
עדרת סכלס צ [פומ"ט]
ו"ז מילון רכו מקובל [בצ]
יא א ב מ"ז פ"ג משלמות
ק"ר נלכדה ח:
יב ג סס סכלס צ:
יג ד ה צס סכלס ח:
ו [פומ"ט] ז"ד ק"ר רכו
מ"ש [בצ]
יד ז ח מ"ז פ"ג מהל
ק"ר נלכדה צ:
טו ט י צס סכלס ח:

רבינו חנאנא
מתני' והוא אומר למכור את
ושחות על את הפסח
שחט את וולף ווילם
יאכל מן הארץ. ואקסטון
והונאי אין מחייב על
שי פסחים אכלה. ומושי
אכלי. מתני' במל' ומולכה
ורוברטה אין מחייב על
שי פסחים באחר ומעשה
אמורו במל' ומולכה
לעבידין צוא' ושוחט
עלינו את הפסח ויצא
ושחות עליהם שי פסחים
או ואושלחן המלך כו', אמר
רשבי' מאיר והמלכה
יאכלו את הפסח ואנו
לא נאכל לא את הפסח
לא אלא השין. ממציאת
משננתה שנורא במל'
ומולכה ובידיתא בשאר כל
דא. ומולקה שמאצאת
בבית המטבחים רוחה
ואראר רשבי' הטלול
cosa של זוקן והטילו עליה.

בלומר עירין בערך בימי דוד ותורה רושב'א"ז [ביבט] המטבחם. מכאן הצעז'ה תלי' במלכה וללהו רושב'א"ז, מאן האל הולך אצל רוחה הדיגל אצלו רוחה לה בקבוקה רדריבת ומוקנה ליה ננטה שאן לרוכ' רשות בו. שכח רבו מה אמר לו השדרה פוטר מלעישון פסח שען. אוקהוב באבי למונטי' שלחה יוזע אמר רום ולבש נפטר בדורו, (אדוקין) דם [ברבעידן ואוריין] דם פסח רואי לאכילה הדה נפטר בדורו, ורואה פסח שען אל מעכבה אליל אמר באוי לא יאנין דומני לא דוא' קביהית המשה שערתו רבו פסחין נומצא' יבל' באחד מהן כובל' עז'א לבי' השפה ופטרון מלעישון פסח שען. מכר באוי לא שן אל שערתו רבו לא דומני לא דומני לא יאנין דומני לא דוא' קביהית המשה שערתו רבו פסחין כל שן אבריינין חיבין, כל שן אבריאיינין כי חווין שאדור מן' דודקה. מאן דותמי לה' בבורקיין, ורא' איכאל' לא' כל אבטהי' ופטורי' ומקשין אכבייה ופטורי' כלון און גונערל לאור לא' שהייה פטור על מום ולא יאנין גונערל לא' דארמן, איפטורי' זודקה. מאן דותמי לה' לדור בבורקיין, ורא' איכאל' לא' ישין אכבל אבטהי' ופטורי' מנייהו חולין לעזזה הדה יאטדרו פטור בדור בבורקיין, נומצא' כלחו פסח של אל לובילו, פסח אכל' לא' מיריא אכבה' אונר פטור בדור בבורקיין, נומצא'

